

A törvény teljesítése a szeretet

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 2Mózes 20:1-17; Jeremiás 31:31-34;
Máté 23:23-24; Róma 6:1-3; 7:7-12; Jakab 2:1-9

„Senkinek semmivel ne tartoztatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte” (Róm 13:8).

Egy gyülekezeti bizottságban egy problémás tag esetét tárgyalták, amikor valaki kifakadt: „Nem dönthetünk a kegyelem alapján!” *Nem?* A lelkész azon gondolkozott, hogy vajon milyen istenképe lehet a felszólalónak, mit gondol Isten törvényéről? Határozza meg a kegyelem az emberekkel való bánásmódunkat, főleg azok esetében, akik eltévelyedtek! A könyörtület része a szeretet csomagjának. Róm 13:8 szerint *„aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte.”*

A szeretet a törvény betöltése, tehát vigyázzunk, nehogy úgy gondoljunk a törvényre, mint ami teljesen külön áll a szeretettől, és a szeretetre se gondoljunk úgy, mint ami nem kötődik a törvényhez! A Szentírásban a szeretet és a törvény együtt jár. A törvényadó Isten a szeretet, ebből következik, hogy törvénye a szeretet törvénye. Ellen G. White úgy fogalmazott, hogy a törvény Isten jellemét tükrözi (lásd Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 208. o.).

Isten törvénye nem elvont elvek gyűjteménye, a parancsolatai és rendelkezései valóban a jólétünket szolgálják, a maga teljességében a szeretet kifejezése, ahogyan Isten kinyilatkoztatta.

A SZERETET TÖRVÉNYE

Isten törvénye nem elvont elvekből áll, hanem kapcsolatot fejez ki. Ez határozottan látszik a Tízparancsolatban, amelynek alapvető elvei már az Éden kertjében is léteztek. A szeretet elveinek kellett irányítani az Isten és ember, valamint az emberek egymás közti kapcsolatait.

A *Mózes második könyve* 20. fejezetében leírt Tízparancsolatot kőbe vés-ték, Izrael a szövetségi kapcsolat keretében kapta meg. A parancsolatokat az után írták le, hogy az Úr megszabadította népét Egyiptomból. A törvények alapja Isten szeretete és népének adott ígéretei voltak (lásd 2Móz 6:7-8; 3Móz 26:12). A Tízparancsolat két táblája azt mutatja, hogy az embereknek az Istennel és egymással való jó kapcsolatát célozza.

Olvassuk el 2Móz 20:1-17 szakaszát! Hogyan tűnik ki ebből a részből is a két fő elv: Isten és a többi ember iránti szeretet?

Az első négy parancsolat az emberek Istenhez fűződő kapcsolatát érinti, a többi hat pedig az emberek közötti kapcsolatra vonatkozik. Az Istennel és az emberekkel való kapcsolatunkat Isten törvényének kell szabályoznia.

A törvény két csoportja közvetlenül illeszkedik ahhoz, amit Jézus két nagy parancsolatnak nevezett: „*Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből*” (Mt 22:37; vö. 5Móz 6:5), és „*Szeresd felebarátodat, mint magadat*” (Mt 22:39; vö. 3Móz 19:18).

Az első négy parancsolat arról szól, hogyan szeressük Istent egész lényünkkel, a következő hat pedig arról, hogy úgy szeressük a többieket, mint önmagunkat. Jézus világosan kifejezte, hogy a szeretet e két nagy parancsolata a törvény szerves része. „*E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták*” (Mt 22:40).

Isten egész törvénye tehát Isten szeretetében gyökerezik. Isten szeretete és törvénye elválaszthatatlan egymástól. Sokan mondják, hogy *Nem kell megtartanunk a törvényt, csak szeressük Istent és egymást!* Mi a baj ezzel a gondolattal?

Hogyan fejezhetjük ki a szeretetünket Isten és az emberek iránt, ha a Tízparancsolat egyetlen pontját is megrontjuk?

A TÖRVÉNY SZENT, IGAZ ÉS JÓ

A szeretet Isten törvényének az alapja, a törvény hangsúlyozásával a szeretetet hangsúlyozza. Jézus azért halt meg a bűnösök megmentése érdekében, hogy eleget tegyen a törvénynek, miközben nekünk kegyelmez. Így lehet igaz és a hívők megigazítója (Róm 3:25-26). Micsoda szeretet! Következésképpen a törvényt nem érvényteleníti a megváltás folyamata, inkább még jobban megerősíti.

Olvassuk el Róm 6:1-3 verseit, majd pedig 7:7-12 szakaszát, különös tekintettel a 12. versre! Mit mondanak a törvényről ezek a részek, még a Krisztus halála utáni időben is?

Vannak, akik szerint a kegyelem és a megváltás eltörli a törvényt, Pál azonban világosan kifejti: ne gondoljuk, hogy ha megmaradunk a bűnben, a kegyelem egyre nagyobb lesz! Ellenkezőleg! Akik hit által Krisztusban vannak, „*az ő halálába*” keresztkedtek meg (Róm 6:3), ezért úgy tekintenek magukra, mint akik meghaltak a bűnnek és már Krisztusban élnek.

Isten törvénye nem bűn, hanem nyilvánvalóvá teszi számunkra (többek között), hogy mi számít bűnnek. Ezért van az, hogy „*a törvény szent, a parancsolat szent, igaz és jó*” (Róm 7:12). Ez fedi fel minden másnál jobban, hogy milyen nagy szükségünk van a megváltásra és az üdvösségre, amit csak Jézus Krisztus által kaphatunk. Ezért nem tesszük „*hiábavalóvá* [a törvényt] ... *hit által*... *Sőt inkább a törvényt megerősítjük*” (Róm 3:31).

Krisztus nem azért jött, hogy eltörölje a törvényt, hanem hogy betöltse a törvény és a próféták minden ígéretét. Ezért is jelentette ki: „*míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy egyetlen pontocska el nem múlik*” (Mt 5:18).

Isten törvénye Isten szentségét jelképezi – tökéletes jellemét, szeretetét, igaz ságosságát, jóságát és igazságát (3Móz 19:2; Zsolt 19:8-9; 119:142, 172). Ezért fontos, hogy 2Móz 31:18 szerint a Tízparancsolatot Isten a saját ujjával írta a kőtáblákra. A kőbe vésett törvények Isten változatlan jellemét tanúsítják, valamint a szeretetben gyökerező erkölcsi uralmat. Ez a nagy küzdelem központi témája.

Hogyan segít Jézus szavait jobban megérteni a törvény és a szeretet közötti kapcsolatot? „*Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartásátok*” (Jn 14:15).

TÖRVÉNY ÉS KEGYELEM

Amint láttuk, nem áll szemben egymással a törvény és a kegyelem, hanem más-más célt szolgálnak, Isten szeretetével és igazságával összhangban. Az ókori izraelitákat egészen zavarba ejtette volna, ha valóban éles ellentét lenne a törvény és a kegyelem között, hiszen tudták, hogy a törvényadással Isten éppen a hatalmas kegyelmét mutatta be. A környező népek szeszélyesnek és teljesen kiszámíthatatlannak hitték az „isteneiket”, nem tudhatták, mire vágnak, mi szolgálna az örömeikre, a Biblia Istene azonban nagyon világosan kijelentette népének, hogy minek örül. Abban leli örömét, ami egész népe javára szolgál – egyénileg és közösségekben.

A törvény azonban nem véd meg bennünket a bűntől és nem is változtatja meg az ember szívét. Bűnösnek születünk, ezért lelki szívátültetésre van szükségünk.

Olvassuk el Jer 31:31-34 szakaszát! Mit ígért meg itt Isten? Vessük össze ezt a részt Jn 3:1-21 verseiben azzal, amit Krisztus mondott Nikodémusnak az újjászületésről (lásd még Zsid 8:10)!

A Tízparancsolatot maga Isten írta fel a kőtáblákra (2Móz 31:18), de népe szívébe is be kellett írni (Zsolt 37:30-31). Ideális esetben Isten szeretetből fakadó törvénye nem külső dolog volna, hanem jellemünk szerves része. Egyedül Isten írhatja be a törvényt az ember szívébe, és ezt meg is ígérte szövetségének népének (lásd Zsid 8:10).

A törvény megtartásával nem üdvözíthetjük magunkat, mert kegyelemből nyerünk megváltást, hit által, és ez nem tőlünk van, hanem Isten ajándéka (Ef 2:8). Nem azért tartjuk meg a törvényt, hogy ez által üdvözüljünk, hanem azért, mert már megváltást nyertünk! Nem azért tartjuk meg a törvényt, hogy elnyerjük Isten szeretetét, hanem azért, mert Ő szeret bennünket, mi pedig szeretni akarjuk Őt és az embereket is (lásd Jn 14:15).

A törvény ugyanakkor megmutatja a bűnünket (Róm 3:20; 7:7; Jak 1:22-25), rámutat, hogy szükségünk van a Megváltóra (Gal 3:22-24), az élet legjobb útjaira vezet és kinyilatkoztatja Isten jellemét, ami a szeretet.

Miben reménykedhetünk az ítéletre gondolva? A szorgos, hűséges törvénytiszteletünkben? Vagy Krisztus igazságában, amivel befedez? Mit tehet meg Isten törvénye, és mit nem?

A TÖRVÉNY BETÖLTÉSE A SZERETET

Nem lehet eléggé hangsúlyozni a szeretet és a törvény közötti kapcsolatot. A Szentírás szerint a szeretet a törvény betöltése.

Pál azt tanítja, hogy „*aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte*” (Róm 13:8). Miután az apostol többet is felsorolt a Tízparancsolat utolsó hat pontja közül, kijelentette, hogy „*ebben az igében van összefoglalva: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat*” (Róm 13:9, ÚRK). Félreértést kizáróan mondja: „*a törvénynek betöltése a szeretet*” (Róm 13:10). „*Mert az egész törvény ez egy igében teljesedik be: Szeresd felebarátodat, mint magadat*” (Gal 5:14) – magyarázza Pál itt is. Mégis milyen az a szeretet, ami betölti a törvényt?

Olvassuk el Mt 23:23-24 verseit! Melyek „a törvény nehezebb vagy fontosabb dolgai”? Olvassuk még el 5Móz 5:12-15 és Ézs 58:13-14 verseit! Hogyan mutatkozik meg itt a kapcsolat a törvény (konkrétan a szombat parancsolata) és aközött, hogy Isten számára fontos az igazság, és Ő meg akar szabadítani?

Jézus az ítéletet, az irgalmat és a hitet nevezi a „törvény nehezebb dolgainak”. Konkrétan egy parancsolattal, a szombattal kapcsolatban azt látjuk a Szentírásban, hogy szervesen kötődik hozzá a szabadítás és az ítélet.

5Mózes 5. fejezetében a szombat parancsolata ahhoz kapcsolódik, hogy Isten kiszabadította Izraelt a szolgaságból. A szombat tehát nemcsak a teremtés emlékünnepe, hanem a szolgaságból és az elnyomatásból való szabadulás is. Amikor az ember nem a saját kedvtelésére figyel, hanem gyönyörűségnek hívja a szombatot, gyönyörűsége lesz az Úrban (Ézs 58:13-14), akkor a hangsúly a másokért szeretetből, igazsággal végzett tettekre kerül – a jó cselekedetekre, az éhezők táplálására, a hajléktalanok elszállásolására (lásd Ézs 58:3-10).

Mindezeknek a tanításoknak (és még másoknak) a fényében tehát aki szeretettel kívánja betölteni a törvényt, az ne csak az elkövetett bűnökre figyeljen, hanem arra is, amit elmulaszt megtenni. A szeretet a törvény betöltése, amihez nemcsak az tartozik hozzá, hogy az ember tartózkodik bűnök elkövetésétől, hanem a jó cselekedetek aktív végzése is – a szeretet cselekedeteié, amelyekkel hűségesen támogatja az igazság és a kegyelem ügyét. Az Istenhez való hűség többet jelent annál, hogy az ember nem szegi meg a törvény betű szerinti értelmét.

LEGFŐKÉPPEN SZERESSÉTEK EGYMÁST!

A szeretet a törvény betöltése, tehát teljesen nem lehet úgy eleget tenni a követelményeinek, ha egyszerűen csak tartózkodunk rossz dolgok elkövetésétől. Az egész Szentírás kifejezi a szeretet törvényét, ami nemcsak azt parancsolja nekünk, hogy ne kövessünk el gonoszságot, hanem olyan tettekre készítet, amelyek Isten szeretetét mutatják be másoknak, nem kizárólag a gyülekezet többi tagjának, hanem a világnak, ahol olyan nagy szükség van az őszinte keresztény tanúságtételre.

Olvassuk el Jak 2:1-9 verseit! Milyen fontos üzenetet találunk itt?

Jakab itt erélyesen felszólal a társadalomban elkövetett igazságtalanságok ellen, külön megemlítve a szegények iránti tisztelet hiányát és azt, hogy a gazdagok elnyomják a kiszolgáltatottakat. Felhívja a figyelmet a felebarát szeretetének törvényére. Kijelenti, hogy aki ezt betartja, jól cselekszik (Jak 2:8). Ellen G. White így fogalmazott: „Az emberek iránt való szeretetünk földi kinyilatkoztatása Isten iránti szeretetünknek. Ezt az emberek iránt való szeretetet azért kellett Istennek belénk plántálni, hogy egy családnak a tagjává tegyen bennünket. A dicsőség Királya így lett eggyé velünk. Búcsúszavai beteljesednek: *»Szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket «* (Jn 15:12), amikor majd úgy szeretjük ezt a világot, ahogy Krisztus szerette, számunkra akkor lesz teljes Krisztus küldetése. Akkor a menny számára alkalmasak vagyunk, mert a menny már a szívünkben van” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 547. o.). *Akkor válunk alkalmassá a mennyre*, ha úgy szeretjük a világot, ahogyan Krisztus szerette. Micsoda kijelentés ez arról, hogy mit jelent Jézus követőjének lenni! Jézus meghagyta követőinek: *„amint én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást”* (Jn 13:34, ÚRK). Majd hozzáfűzte: *„Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást”* (Jn 13:35, ÚRK). A keresztény hitben központi szerepe van a szeretetnek, mert az Isten szeretet (1Jn 4:8, 16). Aki pedig állítja, hogy szereti Istent, annak a többi embert is szeretnie kell (vö. 1Jn 3:11; 4:20-21). Péter apostol így bátorítja a keresztényeket: *„Mindenek előtt pedig legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre; mert a szeretet sok vétket elfedez”* (1Pt 4:8; lásd még 1Thessz 3:12; Zsid 10:24).

Gondolkozzunk még azon, hogy mit jelent úgy szeretni a világot, ahogyan Krisztus szerette! Hogyan érthetjük meg jobban ez által a keresztényi tökéletesség fogalmát? Hogyan válunk alkalmassá az örök életre? Beszéljessünk erről a csoportban!

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, „Legkisebb atyámfiai” c. fejezet, 542-547. o.

„Azokat, akik másoknak szolgálnak, a Főpásztor fogja szolgálni. Ezek ma-
guk isznak majd az élő vízből és megelégedettek lesznek vele. Nem vágyakoz-
nak majd izgató szórakozások után, vagy valami, az életükben bekövetkező vál-
tozásra. Érdeklődésük nagy kérdése az lesz, hogy miként mentsék meg a pusztu-
lásnak kiszolgáltatott lelkeket. Egymással való társalgásuk hasznos lesz. A Meg-
váltó iránti szeretetük egységbe vonja össze a szívüket egymással.

Mikor rájövünk, hogy Istennel munkálkodunk együtt, akkor Isten ígéreteit
nem közömbösen mondjuk el. Isten ígéretei a szívünkben égnek és ajkunko lob-
bannak lángra. Mózesnek, mikor Isten arra hívta el, hogy szolgáljon egy tudat-
lan, fegyelmetlen és lázongó népnek, Isten ezt az ígérteit adta: *»Az én orcám
menjen-e veletek, hogy megnyugtassalak«* (2Móz 33:14)? Azután azt mondotta
neki: *»Én veled leszek«* (2Móz 3:12). Ez az ígérteit mindazoknak szól, akik Krisz-
tus helyett munkálkodnak Krisztus lesújtott és szenvedő testvéreierért” (i. m. 547.
o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Olvassuk el 1Kor 13:4-8 verseit! 1Korinthus 13. fejezete szerint milyeneknek kell lennünk?
- 2) Mt 25:31-46 szakaszában mi választja el a kecskéket és a juhokat? Hogyan érthetjük meg Jézusnak ebből a beszédéből, hogy nem a cselekedetek általi megváltást tanítja?
- 3) Mit jelent az, hogy „amikor majd úgy szeretjük ezt a világot, ahogy Krisztus szerette, számunkra akkor lesz teljes Krisztus küldetése. Akkor a menny számára alkalmasak vagyunk, mert a menny már a szívünkben van” (lásd a csütörtöki tanulmányt)? Mit árul ez el Istentől és a mennyről? Hogyan élhetünk mind inkább a menny polgárai-ként már most, vagyis Isten szeretetét bemutatva, világosságot és igazságot hozva az elnyomottaknak?
- 4) Milyen gyakorlati lépéseket tehetünk meg a gyülekezetünkben, amivel a környezetünkben bemutatathatjuk, hogy Isten számára fontos a szeretet és az igazság? Mit végzünk jól a környéken? Hol kell javítanunk és jobban összpontosítanunk? A gyakorlatban milyen lépéseket tehetünk meg egyénileg és közösségileg, hogy az Isten szeretetéről és igazságáról eddig tanultak szerint járjunk el?

A JUTALOM

„Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és dicsőséget és áldást” (Jel 5:12).

„Az események teljes mértékben igazolják Isten bölcsességét, igazságosságát és jogosságát. Világossá válik, hogy Isten a nagy küzdelem során tett minden intézkedésében tekintettel volt népének örök érdekére és a teremtett világokra... A bűn történelme az egész örökkévalóságon át tanúskodni fog arról, hogy minden teremtmény boldogsága szorosan összefügg Isten törvényének létezésével. A nag küzdelem összes tényét látva, az egész világegyetem – hűségesek és lázadók – egyként hirdetik: *»Igazságosak és igazak a te utaid, óh szentek Királya!«*

Az a nagy áldozat, amelyet az Atya és a Fiú az emberért hozott, világosan tárul a világegyetem elé. Ütött az óra, amikor Krisztus elfoglalja jogos helyét... A reá váró örömért – hogy megdicsőítheti a fiak sokaságát – nem törődve a gyalázattal, elviselte a keresztet. Felfoghatatlanul nagy volt a fájdalom és a gyalázat, de még nagyobb az öröm és a dicsőség. A Megváltó rátekint a képmására átalakult megváltottakra, akiknek jelleme Isten jellemének tökéletes tükre, és arca Királyuk arcának mása. Meglátja bennük lelke vajúdásának gyümölcsét, és elégedett...

A bűnnek csak egy emléke marad. Megváltónk örökre viselni fogja kereszthalálának nyomait...

A Biblia »házá«-nak nevezi a szentek örökségét (Zsid 11:14-16). Ott a mennyei Pásztor élő vizek forrásaihoz vezetí nyáját. Az élet fája minden hónapban megtermí gyümölcsét, és leveleivel a népeknek szolgál. Ott kiapadhatatlan, kristálytisza vízforrások fakadnak, és a partjukon hajladozó fák árnyékot vetnek az ösvényekre, amelyen az Úr megváltottai járnak. A szélesen elterülő síkságok gyönyörű dombokba torkollnak. Isten hegyeinek fenséges ormai magasra emelkednek. A békés rónákon, az élő vizek mellett Isten népe, a sokáig zarándok és vándor nép otthonra talál” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2020, Advent Kiadó, 572-575. o.).